

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Biblia Hebraica

Majus, Johann Heinrich

Francofurti ad Moenum, 1716

Hoseas

[urn:nbn:de:bsz:31-295282](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-295282)

LIBER HOSEÆ,

Græc. ΩΣΗΕ, Hebr.

הושע.

CAPUT I. א

Typo matrimonii cum scorto initi, liberorumque inde susceptorum, Israëlitis idololatricam & hinc contra-éta iudicia, gratia tamen temperanda vates ad-ambreat.

א דבר יהוה אשר היה אל הושע בן בארי בימי עזיה

יותם אחו יחזקיה מלכי יהודה ובימי ירבעם

בן יואש מלך ישראל: תחלת דבר יהוה בהושע ויאמר † Jer. 5: 13.

יהוה אל הושע לך קח לך אשת זנונים וילדי זנונים כי

זנה תזנה הארץ מאתרי יהוה: וילך ויקח את זמר בת

4 דבלים ותהר ותלד לו בן: ויאמר יהוה אליו קרא שמו

יורעאל כי עוד מעט ופקדתי את דמי יורעאל על בית

ה יהוא והשבתי ממלכות בית ישראל: והיה ביום ההוא

6 ושברתי את קשת ישראל בעמק יורעאל: ותהר עוד

ותלד בת ויאמר לו קרא שמה לא רחמה כי לא אוסיף

7 עוד ארחם את בית ישראל כי נשאת אשאל להם: ואת-

בית יהודה ארחם והושעתים ביהוה אלהיהם

ולא אושיעם בקשת ובחרב ובמלחמה בסוסים עם....

8 ובכפרשים: ותגמל את לא רחמה ותהר ותלד

9 בן: ויאמר קרא שמו לא עמי כי אתם לא עמי ואנכי

לא-אהיה לכם:

CAP. ב. II. Plenus ac planius explicat combinationes & promiss. symbolicas.

א ויהי מספר בני ישראל כהול להם אשר לא יזכר

ולא יספר והיה במלום אשר יאמר להם לא עמי אתם q. 2. 6, 13

2 יאמר להם בני אל-חי: ונקבצו בני יהודה ובני-

ישראל יחדו ושמו להם ראש אחד ועלו מן הארץ כי

3 גדול יום יורעאל: אמרו לא אחיכם עמי ולא אחותיכם

4 רחמה: ריבו באמכם ריבו כי-חיא לא אשתו

ואנכי לא אישה ותסר זנוניה מפניה ונאפוניה † adul-
tercia sua

ה מבין שדיה: פן אפשיטנה ערפיה והצגתיה

כיום

v. 1. הפטרת במדבר סיני. vide & v. 3, h. c. v. 3. hoc versu in-choant Bomb, fol. Baf, HfP. Angl. Cap. 2.

ביום הולדה ושמתיה כמדבר ושתיה כארץ צורה
 והמתיה בצמא : ואת־בניה לא ארחם כי בני זנונים
 המה : כי זנתה אפס הובישה הורתם כי אמרה אלכה
 אחרי מאהבי נתני לחמי וטימי צמרי ופשתי שמני
 ושקוני : לכן הנני שף את דרכך בפירים ונדרתי את
 גרדה ונתיבותיה לא תמצא : ודרפה את מאהביה
 ולא תשיג אתם ובקשתם ולא תמצא ואמרה אלכה
 ואשובה אל אישי הראשון כי טוב לי אז מעתה והיא
 לא ידעה כי אנכי נתתי לה הדגן והתירוש והיצהר
 ובסקה הרביתי לה וזהב עשו לפעל : לבן אשוב ולקחתי
 דגני בעתו ותירושי במועדו והצלתו צמרי ופשתי
 לכסות את ערותה : ועתה אנלה את נבלתה לעיני
 מאהביה ואיש לא יצילנה מידי : והשפתי כל משושה
 חנה חרישה ושפתה וכל מועדה : והשמתי גפנה
 ותאנתה אשר אמרה אתנה חמה לי אשר נתנו לי
 מאהבי ושמתים ליער ואכלתם חית השדה : ופקדתי טו
 עליה את ימי הפעלים אשר מקטיר להם ותעד נומה
 וחליתיה ותלך אחרי מאהביה ואני שכחה נאם יהוה
 לכן הנה אנכי מפתיה והלכתיה כמדבר ודברתי על
 לבנה : ונתתי לה את כרכיה משם ואת עמק עכור
 לפתח תקוה וענתה שמה כימי נעוריה וכיום עלותה
 מארץ מצרים : והיה ביום ההוא נאם יהוה
 תקראי אישי ולא תקראי לי עוד בעלי : והסרתי את
 שמות הפעלים מפיה ולא יזכרו עוד בשמם : וכרתי כ
 להם ברית ביום ההוא עם חית השדה ועם עוף השמים
 ורמש האדמה ומשרת וחרב ומלחמה אשוב מן
 הארץ והשכבתים לבטח : וארשתיה לי לעולם
 וארשתיה לי בצדק ובמשפט ובחסד וברחמים :
 אאאאא א ב אאאאא 2 וארשתך

& ad dato- rem omnium bonorum re- deat per pe- nitent.

גדרה מנפיק (Cypri)

† Cant. 3: 4

† obse- piens, Job. 1: 10.

† corpi- tudinem eius.

† merces meretricis.

† orna- tum s.

part. piet.

tum 2. pollicetur Deum grata locutum & darum, in corporalibus & spirituali, ex fudere gratia,

CAP. 2. Pletius as planius co- plicat con- minatione & promissu symbolica

& desponsa- tione my- stica.

Et despono te mihi in 2
 Secuti: et despono te mihi
 in iustitia et in misericordia
 et in misericordia.

*Et despon fabe te mihi in fide x
cognosce dominum.*

ואבשתיה לי באמונה וידעת את יהוה : והיה
ביום ההוא אענה נאם יהוה אענה את השמים והם
2 4 יענו את הארץ והארץ תענה את הרגן ואת התירוש
בה ואת היצהר והם יענו את יורעאל : וידעתיה לי בארץ
ורחמתי את לא רחמה ואמרתי ללא עמי עמי אמה
והוא יאמר אלהי :

CAP. 2. III.
Nouo typo
ingratitude
populi, eius-
que longa de-
fertio, ac ad
extremum
tempus con-
uersio ad
Messiam ad-
umbratur.

א ויאמר יהוה אלי עוד לך אהב אשה אהבת רע
ומנאפת באהבת יהוה את בני ישראל והם פנים אל-
2 אלהים אחרים ואהבי אשי ענבים : ואכרה לי
3 בחמשה עשר בסף והמר שערים ולחך שערים : ואמר
אליה ימים רבים תשבי לי לא תזני ולא תהיי לאיש
4 וגם אני אליה : כי ימים רבים ישבו בני ישראל אין
כלך ואין שר ואין זבח ואין מצבה ואין אפוד ותרפים :
ה אחר ישבו בני ישראל ובקשו את יהוה
אלהיהם ואת דויד מלכם ופחדו אל יהוה ואל-
טובו באחרית הימים :

fiago-
nas.
† semi-
corum.

CAP. 7. IV.
Atrocia Israe-
lis scelera per
omnes Sta-
tus redargu-
untur, & pec-
na denun-
tiantur.

א שמעו דבר יהוה בני ישראל כי ריב ליהוה עם
ישבי הארץ כי אין אמת ואין חסד ואין דעת אלהים
2 בארץ : אלה וכחש ורצח וגנב ונאף פרצו ודמים
3 בדמים נגעו : על כן תאבל הארץ ואמלל כל יושב
בה בחיית השדה ובעוף השמים וגם דגי הים יאספו :
4 אך איש אל ירב ואל יזבח איש ועמה במדיני כהן :
ה וכשלת הים וכשל גס נביא עמה לילה ודמותי אמה :
6 נדמו עמי מכלי הדעת כי אתה הדעת מאסת
ואמאסאך מכהן לי ותשפח תורת אלהיך אשפח
7 בניך גס אני : כרבם בן הטאור לי כבודם בקלון אמיר :
8 חטאת עמי יאכלו ואל עונם ישאו נפשו : והיה כעם
: ככהן ופקדתי עליו דרכיו ומעלליו אשיב לו : ואכלו
ולא

יעד כאן הפטרת במדבר סיני . 22. v.

ולא ישבעו הזנו ולא יפרצו כראת יהוה עזבו לשמר :
 זנות וזין ותירוש יקה לב : עמי בעצו ישאל ומקלו יגיד :
 לו כי רוח זנונים התעה וזינו מתחת אלהיהם : על : 3
 ראשי ההרים יפחו ועל הגבעות יקטרו מחרת אלון :
 ולבנה ואלה כי טוב צלה על פן תזנינה בנותיכם
 וכלותיכם תנאפנה : לא אפקוד על זבנותיכם כי : 4
 תזנינה ועל כלותיכם כי תנאפנה כי הם עם הזנות :
 יפרדו ועם הקדושות יפחו ועם לא יבין ילבט : אסונה טו
 אתה ישראל אל יאשם יהודה ואל תבאו הגלגל ואל :
 תעלו בית און ואל תשבעו חיי יהוה : כי כפרה כררה : 6
 סרר ישראל עתה ירעם יהוה ככבש במרחב : חבור : 7
 עצמים אפרים הנהלו : סר סבאם הזנה הזנו אהבו הכו : 8
 קלון מגניח : צרר רוח אותה בכנפיה ויבשו מזבחיהם : 9
 שמעו זאת הכהנים והקשיו : בית ישראל ובית א
 המלך האיניו כי לכם המישפט כדפח הייתם למצפה
 ורשת פרושה על תבור : ושחטה שטים העמיקו ואני
 מוסר לכלם : אני ידעתי אפרים וישראל לא נכתד
 ממני כי עתה הזנית אפרים נטמא ישראל : לא יתנו
 מעלליהם לשוב אל אלהיהם כי רוח זנונים בקרפם
 ואת יהוה לא ידעו : וענה גאון ישראל בפניו וישראל ה
 ואפרים יכשלו בעונם בשל גס יהודה עמם : בצאנם
 ובבקרם ילכו לבקש את יהוה ולא ימצאו חליץ מהם :
 ביהוה בגדו כי בנים זדים ילדו עתה יאכלם הדש את
 חלקיהם : תקעו שופר בגבעה חצצרה ברכה
 הריעו בית און אחריה בנימין : אפרים לשמה תהיה
 ביום תוכחה בשבטי ישראל הודעתי נאמנה : היו ערי
 יהודה כמסוגי גבול עליהם אשפור כמים עברת :
 עשוק אפרים רצון משפט כי הואיל הלה אחרי צו : 11
 ואני

f Gen. 30: 57.

fvinum e. Jec. 12. 22. f sacrificiis

Pf 101: 3.

f PL 101: 3.

Regnum Iuda innotuit, ne sequatur Israhel.

CAP. IV. R. repetitur de d. argutio & p. cona i. srae. listatum.

& Iudorum, eos sequen. tium.

קמץ בטבחה 17. קמץ בזק 12. Y. 12.

CAP. II. Non ipso ingratibus p. m. et quelorga fertio, ac a cetero num tenuis col uentio ad Mellum so amicitur.

CAP. T. Atrocita h is sceler omnes S tris redag untur, & ne deump tiantur.

8 קרא בהם אל: אפרים פעמים הוא יתבולל אפרים
 9 היה ענה פל הפוכה: אכלו זרים כחו והוא לא ידע
 10 בס שיבה זרקה בו והוא לא ידע: וענה גאון ישראל
 בפניו ולא ישבו אל יהוה אלהיהם ולא בקשהו בכל
 זאת: ויהו אפרים כיונה פותה אין לב מצרים קראו
 11 אשר הלכו: כאשר ילכו אפרוש עליהם רשתי בעוף
 השמים אורידם אסירם כשמע לעדתם: אוי להם כי
 12 נדדו ממני שר להם כי פשעו בי ואנכי אפרם והמה
 דברו עלי כזבים: ולא זעקו אלי בלבם כי ילילו על
 משכבתם על דגן ותירוש יתגוררו יסורו בי: ואני
 13 יפרתי חוקתי ורועתם ואלי יחשבו דע: ישוכו לא
 על היו במקשת רמיה יפלו בחרב שריהם מועם
 לשונם זו לאגם בארץ מצרים: אל חפף שפר כנשר
 על בית יהודה יען עברו בריתי ועל תורת פשעו:
 14 לי יזעקו אלהי יד ענוה ישראל: זנה ישראל טוב אויב
 15 ירדפו: הם המליכו ולא ממני השירו ולא ידעתי
 כספם וזרבים עשו להם עצבים למען יכרת: זנה
 16 עגלה שמרון חרה אפי במ עד מתי לא יוכלו נקיו:
 כי מישראל והוא הרש עשהו ולא אלהים הוא
 17 כי שבבים יהיה עגל שמרון: כי רוח זרעו וסופתה
 יקצרו קמה אין לו צמח בלי יעשה קמה אולי יעשה
 18 זרים יבלעוהו: נבלע ישראל עתה היו בגוים
 ככלי אין חפץ בו: כי המה עלו אשר פרה
 19 בגוים עתה אקבצם ויחלו מעט ממשא מלך
 שרים: כי הרבה אפרים מזבחות לחטא היו
 20 לו מזבחות לחטא: אמתו לו רבו תורתי
 כמו זר נחשבו: זבחי הבהבי יזכוו בשור ויאכלו
 יהוה

f. stulta.

f. Pro. 12.

f. stulta.

f. Pro. 5: 19.

f. v. 9.

*Scribam ei praecepta legis
 meae ut non abiciat
 repudata sunt.* 100. m.

יתיר ו' v. 12. קמץ בוק v. 10. קמץ בלא אסף v. 7.
 רבי ק ibid.

CAP. VI.
 Metu fide-
 lam a dho
 ratio ad poe-
 nent. & gra-
 tiosa Dei pro-
 missio, veie
 concilio
 facta.

CAP. VIII.
 Cumulus
 peccatorum
 cum cumulo
 poenarum se-
 censetur.

CAP. VII.
 Penitentia
 peccatorum
 excidium
 raris de-
 nunciatur.

f. mercede
 conciliat,
 v. 10.

יהוה לא רצם עתה זכור עונם ויפקר חטאתם
4 חמה מצרים ישבו : וישבם ישראל את עשהו
ויבן היכלות ויהוה חרבה ערים בצורות ושלחתי
אש בעריו ואכלה ארמנותיה :

CAP. 8. IX.
Peccata po-
puli & iudi-
cia Dei expli-
catus po-
nuntur.

א אל תשמה ישראל אל גיל פעמים כי זנית מעל

2 אלהיך אהבת אתן על כל זרנות דגן : גרן ויקב לא

3 ירעם ותירוש יכחש בה : לא ישבו בארץ יהוה ושב

4 אפרים מצרים ובאשור טמא אכלו : לא יסבו ליהוה ויזן

5 ולא יערבולו זבחיחם כלחם אונים להם כל אכליו

6 ה יטמאו כי לחמם לנפשם לא יבוא בית יהוה : מרד

7 תעשו ליום מועד וליום חגי יהוה : כי חנה הלכו מעד

8 מצרים תקבצם מה תקברם מחמד לכספם קימוש

9 וירשם הוח באהליהם : פאו ימי הפקדה פאו ימי

10 השלם ידעו ישראל אויל הנביא משנע איש הוח על

11 רב עונה ורבה משטמה : צופה אפרים עם אלהי

12 נביא פח יקוש על כל דרכיו משטמה בבית אלהיו :

13 העמיקו שחתו כימי הנבעה זכור עונם יפקוד

14 חטאותם : כענבים במדבר מצאתי ישראל

15 ככנורה בתאנה בראשיתה ראיתי אבותיכם חמה

16 באו בעל פער ויזורו לבשת ויהיו שקוצים באדכם :

17 אפרים בעוף יתעופף ככודם מלרה ומבטן ומדריון :

18 כי אם יגדלו את בנייהם וישבלתים מאדם כי גס אוי

19 להם בשורי מהם : אפרים כאשר ראיתי לצור שתולה

20 בנה ואפרים להוציא אל חורג בניו : תולדה יהוה

21 מהיתת תולדה רחם משפיל ושדים צמקים : כל

22 רעתם בגלגל כי שם שנאתים על רע מעלליהם מביתי

23 ארשם לא אוסף אהבתם כל שריהם סודרים : הכה

24 אפרים שרשם יבש פרי בלי עשון גם כי ילדון והמתי

מהמדי

v. 16. ק. בל.

f lugen-
tium

f car-
duus,
Jel. 34:
13.

fodium,
v. 8.

f aucu-
pis
f v. 7.

11

1 f Ruth
4:13.

12

13 *etiam vae eis. in recorda-
do me ab eis.*

14

15 *fatancia, flaccidus,
moll.*

16

17

18

19

20

21

22

23

24

מחמדי בטננים : ימאסם אלהי כי לא שמעו לו ויהיו 17

נדדים בגוים : גפן בוקק ישראל פרי ישוה 18

לו כרב לפריו הרבה למזבחות כטוב לארצו הטיבו

† ever-
lect.

מצבות : חלק לבם עתה יאשמו הוא יערף מזבחותם 2

ישדר מצבותם : כי עתה יאמרו אין כלף לנו כי לא 3

יראנו את יהוה והמלך מה יעשה לנו : דברו דברים 4

אלות שוא ברת ברית ופרח כראש משפט על תלמי

שדי : לעגלות בית און יגורו שכן שמרון כי אבל עליו ה

עצו וכמרו עליו יגילו על כבודו כי גלה ממנו : גם 6

† pudor.

אותו לא ישיר יובל מנחה למלך ירב בשנה אפרים יקח

ויבוש ישראל מעצתו : נדמה שמרון מלכה כקצה על 7

פני-מים : ונשטדו במזת און חטאת ישראל קוף 8

† Gen. 3:
18.

ורדרר יעלה על מזבחותם ואמרו להרים בסונגה 9

ולגבעות נמלו עלינו : מימי הגבעה 9

חטאת ישראל שם עמדו לא-תשונם בגבעה מלחמה

על-בני עלוה : באותי ואסרם ואספו עליהם עמים 10

† fulcis. 8

באסרם לשתי עינתם : ואפרים עגלה מלפדה 11

אהבתי לרוש ואני עברתי על-טוב צוארה ארכיב

† Thoma-
se. Jer.
43

אפרים יחרוש יהודה ישדר לו יעקב : זרעו לבם 12

לצדקה קצרו לפי חסד נירו לבם ניר ועת לדרוש את

יהוה עד-יבוא ויורה צדק לבם : חרשתם דשע 13

עולתה קצרתם אבלתם פרי-כחש כי בטחת בדרכך

כרב גבוריה : וקאם שאון בעמידה וכל מכצריה יושד 14

בשד שלמן בית ארפאל כיום מלחמה אם על-בנים

רמשה : ככה עשה לבם בית אל מפני דעת רעתכם מו

בשחר נדמה נדמה מלך ישראל : כי נער ישראל א

CAP. 11
XI.
Ingratitudo
populi puni-
enda cum
idololatria
&c.

מפניהם לבעלים יזבחו ולפסלים יקטרון : ואנכי 3

ככבכב Bbbbbb תרגלת

עונותם ק' v. 10. קבני כזק. ibid. קמין כזק. v. 6.

קמין כזק & ירגש אחר שורק. 14.

CAP. 11.
Ingratitudo
populi puni-
enda cum
idololatria
&c.

הנביאים אדמה: אם גלעד אין אף שוא היו בגלגל 2
שורים זבחו גם מזבחותם בגלים על תלמי שדי: 0

ויברח יעקב שדה ארם ויעבר ישראל באשה 3
ובאשה שמר: ובנביא העלה יהוה את ישראל 4

ממצרים ובנביא נשמר: הכעיס אפרים תמרורים 5
ודמיו עליו יטוש וחרפתו ישיב לו אדניו: כדבר א

horre-
rem.

אפרים רתת נשה הוא בישראל ויאשים 6
בקעל וימת: ועתה יוספו לחטא ויעשו להם 7

CAP. יג
XIII.
Reperita
Israëlis idole-
latria & poe-
na grauis.

מסכה מכספם בתכונם עצבים מעשה הרשים
בלה להם הם אמרים זבתי אדם עגלים ישקון:

לכן יהיו בענו-פקר וכטל משכים חלק כמין יסער 3
מגרון וכעשן מארבה: ואנכי יהוה אלהיך מארץ 4

מצרים ואלהים זולתי לא תדע ומושיע אין בלתי:
אני ידעתיה במדבר בארץ מלאכות: כמרעיתם ה 6

ficcita-
sum.

וישבעו שבעו וירם לבם על-כן שבוני: ואחי 7
להם כמו-שחל כנמר על דרך אשור: אפגשם 8

כרב שכול ואקרע סגור לבם ואכלם שם בלביא
חית השדה תבקעם: שחתה ישראל כירבי בעורה: 9

אחי מלכה אפוא ויושיעה בכל-עריה ושפטיה
אשר אמרת הנח לי מלך ושרים: אמת לה מלך 11

באפי ואקח בעברתי: צרוד ענן אפרים 12
צפונה חטאתו: חבלי יולדה יבאו לו הוא-בן לא 13

Ex manu inferi...
utero.
dimam eos: a morte rediman-
eos: ero ipis: tua o mors: ero
exstio tua inferni.

חכם כרעת לא יעמד במשבר בנים: מיד שאול אדם 14
ממות אנאלם|אחי דכריה מות|אחי קטבה שאול נחם

Redemptio ex
morte & in-
ferno per
Christum.

יפתר מעיני: כי הוא בין אחים יפריא יבוא קדים רוח שו
יהוה ממדבר עלה ויבוש מקורו ויחרב מעינו הוא

gravi-
dz co-
sum.

ישסה אוצר כל-כלי חמדה: תאשם שמרון כי א
מרתה באלהיה בחרב יפלו עלליהם ידשו ודלותיו

CAP. יד
XIV.
Renosatur
populus ad
penitent.

בבבבבב 2 יבקעו

הפטרת v. 13. עד כאן הפטרת ויצא יעקוב v. 12.
קמץ בזק v. 12. קמץ בזק v. 4 וישלח כמנהג אשכנזים

praescripta
confessionis
formula, &
iterata gratiae
promissione.

יבקעו: ² **שובה ישראל עד יהוה אלהיה כי**
משלת בעונה ³ **קחו עמכם רבדים ושובו אל**
יהוה ⁴ **אמרו אליו כל השנה עון וקח טוב ונשלמה**
פרים שפתינו: אשור ולא יושענו על סוס לא נרכב
ולא נאמר עוד אלהינו למעשה ידינו אשר בה
ה ירחם יתום: ארפא משוכתם אהבם נדבה כי שב
אפי ממנו: אהיה כטל לישראל יפרח כשושנה ויה
שרשיו כלבנון: ילכו יונקותיו והי כזית הודו וריח לו
כלבנון: ישבו ישבי בצלו יחיו דגן ויפרחו כגפן זכרו
כיון לבנון: אפרים מה לי עוד לעצבים אני ענית
ואשורנו אני כברוש רענן ממנו פריה נמצא: מי חכם
ויבן אלה נבון וידעם כי ישרים דרכי יהוה וצדקים
ילכו כם ופושעים יפשו בם: ⁵

*Reverentia Israel ad Dominum Deum
 suum: gratiam coram eo: si in
 quibus lae
 tollit in hissem verba, et con
 vertimini ad Dominum: Diribat
 eum, omnem dolos, iniquitatem
 et occipit lingua, et in hissem re
 tales laborum reprocorum.*

*Quis sapiens, et intelligit
 in illigens, et sicut in hissem
 rectas viae Domini: et sicut
 ambulabunt in eis, et pra
 vari calores corrumpent in eis
 4773 intelligit. 2. f. 4. 16.*

LIBER JOELIS,
 Graec. ΙΩΗΛ, Hebr.

יואל

CAPUT I. א

א דבר יהוה אשר היה אל יואל בדתואל:
שמעו זאת הזקנים והאינו כל יושבי
הארץ החיתה זאת בימיכם ואם בימי אבותיכם: עליה
לבניכם ספרו ובניכם לבניהם ובניהם לדור אחר:
יתר חגום אבל הארצה ויתר הארצה אבל הילק ויתר
ה הילק אבל החסיל: הקיצו שכורים ובכו והילולו כל-
6 שתי יין על עטים כי נכרת מפיכם: כייגו עלה על-
ארצי עצום ואין מספר שניו שני אריה ומתלעות לביא
7 לו: שם גפני לשמה ותאנתי לקצפה חשה חשפה
8 והשליה חלבינו שריניה: אלי כבתולה חגרת שק
על

Diram famem a locustis inferendam praedicit Joel & de pingit graphice.

† spuma.
† c Julia.

קטן בוק. v. 4. לט באב כמנחה. it. הפטרת וילך. v. 2.
 עד כאן הפטרת וילך. v. 10.